

สารบัญ

คำแนะนำการใช้หนังสือ.....	17
บทที่ 1 ความเข้าใจเกี่ยวกับไวยากรณ์.....	19
1.1 ไวยากรณ์คืออะไร	19
1.2 ประเภทของไวยากรณ์ : ไวยากรณ์แบบแผนเต็ม และไวยากรณ์ประเภทอื่น	21
1.3 เหตุผลที่เลือกใช้ไวยากรณ์แบบแผนเต็ม	23
1.4 การอธิบายถึงวิธีการใช้ภาษาและกฎเกณฑ์ ทางภาษา	24
1.5 การกีดกันทางภาษาและการถือกำเนิดของภาษา อังกฤษมาตรฐาน	25
1.6 ไวยากรณ์ของภาษาอังกฤษซึ่งใช้ในแต่ละประเทศ	27
1.7 การใช้ไวยากรณ์	29
1.8 ปัญหาทางไวยากรณ์	29
1.9 ไวยากรณ์ที่ใช้ในศาล	34
1.10 ข้อจำกัดของการวิเคราะห์เชิงไวยากรณ์	35
1.11 แนวปฏิบัติเกี่ยวกับบวจวิภาคในศาล	38

บทที่ 2	วจีวิภาค.....	45
2.1	วจีวิภาค	45
2.2	ส่วนประกอบของคำ	47
2.3	ชนิดของคำ	48
2.4	คำนาม	48
2.4.1	ประเภทของคำนาม	49
2.4.2	เพศของนาม	51
2.4.3	การผันคำนาม	52
	(1) การผันคำนามให้เป็นพหูพจน์	52
	(2) การแสดงความเป็นเจ้าของ	54
2.4.4	ความสอดคล้องกันระหว่างคำนามและคำกริยา	56
2.4.5	คำนามที่ทำหน้าที่เป็นคุณศัพท์	57
2.5	คำกริยา	57
2.5.1	กริยาปกติและอุปกิต	61
2.5.2	ประเภทของกริยา	62
	(1) กริยาเดี่ยว	62
	(2) กริยาประสม	62
	(3) กริยานุเคราะห์หรือกริยาช่วย	63
	(4) กริยาช่วย Modal verbs	63
2.5.3	ประธาน กรรมตรง และกรรมรอง	65
	(1) ประธาน	65
	(2) กรรมตรง	66
	(3) กรรมรอง	66
2.5.4	พจน์และบุรุษ	67
	(1) พจน์	67

(2) บุรุษ	68
2.5.5 Infinitive, Finite, Non-finite	70
2.5.6 กาล	73
2.5.7 รูปกริยาที่ผันตามกาล	74
2.5.8 กริยาประสม	80
(1) To have	80
(2) To be	80
(3) To do	81
(4) Shall, Would, Will, May	82
2.5.9 กรรตุวาจก และกรรมวาจก	86
2.5.10 สกรรมกริยา และอกรรมกริยา	90
2.5.11 มาลา	92
(1) มาลาบอกเล่า	92
(2) มาลาคำสั่ง	93
(3) มาลาแสดงเงื่อนไขหรือสมมติ	93
2.5.12 Participles	100
(1) Past participle	100
(2) Participles ในฐานะเป็นส่วนหนึ่งของกริยา	101
(3) Participles ทำหน้าที่เสมือนคุณศัพท์	102
2.5.13 Gerunds and Gerundives	104
2.5.14 กริยาเชื่อมและส่วนเติมเต็ม	108
2.6 คำสรรพนาม	109
2.6.1 บุรุษสรรพนาม	110
(1) สรรพนามบุรุษที่ 1	111
(2) สรรพนามบุรุษที่ 2	112
(3) สรรพนามบุรุษที่ 3 : บุรุษเพศ (Masculine)	112

	(4) สรรพนามบุรุษที่ 3: สตรีเพศ (Feminine)	112
	(5) สรรพนามบุรุษที่ 3: ไม่มีเพศ (Neuter)	112
2.6.2	ความหลากหลายในการใช้สรรพนาม	113
2.6.3	สรรพนามที่สะท้อนตนเอง	115
2.6.4	สรรพนามที่ใช้เน้นย้ำ	116
2.6.5	นิยมสรรพนาม	117
2.6.6	พจน์สรรพนาม	117
2.6.7	ประพันธสรรพนาม	118
2.6.8	ประพันธสรรพนามในนิยมสัมพันธานุกรโยค และอนิยมสัมพันธานุกรโยค	120
2.7	คำคุณศัพท์	121
2.7.1	คำคุณศัพท์แบบ Attributive และ Predicative	121
2.7.2	การเปรียบเทียบ	122
2.7.3	กริยาคุณศัพท์	124
2.7.4	คุณศัพท์ที่แสดงความเป็นเจ้าของ ประพันธคุณศัพท์ และพจน์คุณศัพท์	125
2.7.5	พจน์	126
2.7.6	คุณศัพท์ที่ทำหน้าที่เสมือนนาม	127
2.8	คำนามหน้านาม	128
2.9	คำวิเศษณ์	132
2.9.1	รูปของวิเศษณ์	133
2.9.2	การเปรียบเทียบคำวิเศษณ์	136
2.10	คำบุพบท	139
2.11	คำสันธาน	144

บทที่ 3	ส่วนประกอบของประโยค.....	147
3.1	ประโยค	147
3.2	อนุประโยค	149
3.2.1	อนุประโยคหลัก และอนุประโยครอง	149
3.2.2	อนุประโยคที่มีกริยาหลัก และอนุประโยค ที่ไม่มีกริยาหลัก	150
3.2.3	อนุประโยคที่ไม่มีกริยา	151
3.2.4	ส่วนประกอบต่าง ๆ ในอนุประโยค	151
	(1) ประธาน	151
	(2) ภาคแสดง	152
	(3) กรรม	153
	(4) ส่วนเติมเต็ม	153
3.2.5	หน้าที่ของอนุประโยค	154
	(1) นามานุกรม	154
	(2) คุณานุกรม	155
	(3) วิเศษนามุกรม	156
3.3	วลี	159
บทที่ 4	การเขียนข้อความทางกฎหมายอย่างมีประสิทธิภาพ...	167
4.1	หลักพื้นฐาน	167
4.2	เน้นผู้อ่านเป็นหลัก	169
4.2.1	ต้องคำนึงว่าใครคือผู้อ่าน	169
4.2.2	ใช้รูปแบบการเขียนให้เหมาะกับกลุ่มผู้อ่าน	169
4.2.3	เลือกใช้รูปแบบการเขียนที่เหมาะสมมิใช่ยึดถือ เป็นกฎตายตัว	170

4.2.4	เขียนให้ครอบคลุมทุกสิ่งโดยแยกแยะเรียบเรียง ประเด็นต่าง ๆ	170
4.2.5	ใช้รูปแบบการเขียนที่เรียบง่ายแม้เนื้อหา ที่ซับซ้อน	171
4.2.6	เขียนให้เรียบง่ายที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้แต่ไม่ใช่ เขียนแบบลวก ๆ	171
4.2.7	รูปแบบการเขียนที่จะนำมาใช้	172
4.3	การจัดโครงสร้างทางความคิด	174
4.3.1	ลำดับเหตุและผล	174
4.3.2	กล่าวถึงภาพรวมก่อนเข้าสู่รายละเอียด	174
4.3.3	จัดเรียงมาตราต่าง ๆ ที่คล้ายคลึงกันไว้ด้วยกัน	175
4.3.4	การเรียงลำดับตามช่วงเวลาก่อนหลัง	175
4.3.5	จัดวางข้อความสำคัญที่ต้องการเน้นให้ถูกที่	176
4.3.6	มีรูปแบบการจัดวางข้อความที่ดี	177
4.4	รูปแบบการเขียนที่มีประสิทธิภาพ	178
4.4.1	ใช้ประโยคสั้น ๆ	178
4.4.2	รูปแบบการเขียนที่เรียบง่าย	179
4.4.3	ใช้คำให้ตรงและชัดเจน	179
4.4.4	ใช้ประโยคบอกเล่าดีกว่าประโยคปฏิเสธ	181
4.4.5	ใช้หนึ่งคำต่อหนึ่งความหมาย	181
4.4.6	ระวังการใช้คำศัพท์เฉพาะทางกฎหมาย	181
4.4.7	เลี่ยงคำที่ออกเสียงคล้ายกัน	182
4.4.8	เลี่ยงวลีและสำนวนโบราณทางกฎหมาย	183
4.4.9	เขียนให้อ่านรู้เรื่อง	184
4.5	ไวยากรณ์กับการเขียนเชิงกฎหมายอย่าง มีประสิทธิภาพ	185

4.5.1	ควรใช้ประโยคแบบกรตุวจากแทนกรรมวจาก	185
4.5.2	ไม่แยกส่วนต่าง ๆ ของกริยาออกจากกัน	186
4.5.3	Shall, Must, May, Should	187
	(1) Shall	187
	(2) Must	189
	(3) May	191
	(4) Should	191
4.5.4	ใช้กาลที่ไม่ซับซ้อน	193
4.5.5	ปัญหาเกี่ยวกับการใช้คำสรรพนาม	194
4.5.6	คำบุพบทและโครงสร้างประโยคที่ดี	195
4.5.7	ใช้พจน์ (เพศ) ที่เป็นกลาง	196
4.6	ปัญหาที่พบบ่อยในการเขียนข้อความทางกฎหมาย	198
4.6.1	None is หรือ None are	198
4.6.2	การใช้ Everybody, Everyone และ Anyone	198
4.6.3	Between you and me และ You and I	199
4.6.4	การใช้ Which และ That	199
4.6.5	Who กับ Whom	200
4.6.6	Where และ When	201
4.6.7	Any, Each และ Every	202
4.6.8	Forthwith	202
4.6.9	Hereby	202
4.6.10	The Same	202
4.6.11	The Said	203
4.6.12	Aforesaid	203
4.6.13	Whereas, Where และ As	204
4.6.14	Means และ Includes	204

4.6.15 Between และ Among	205
4.6.16 Former และ Latter	206
4.6.17 And, Or และ And/or	206
4.7 คู่ศัพท์สับสน	209
บรรณานุกรม.....	217
ดัชนีค้นเรื่อง.....	219

สำหรับเพื่อการศึกษาและการอ้างอิงเท่านั้น
 For educational use and reference only

